

Text II - 3. + 4. Schuljahr

Di Hän, di jät scheäl kiek

Doa woar ens en Hän, di jonts ärich scheäl kiek. Şe şoach de jontşe Wält e betsche scheef. Şe koam et, dat se jloot, de Wält wüer reen scheef.

Şe şoach di angerę Hänę on ooch dä Haan maar scheef. Şe leep neet jraat, maar emę jät schräch. Döks leep se ooch al ens paaf teänge en Wongk.

Een Kier, et woar e schändlik rupich Weär, doa koam di Hän möt di angerę Hänę an dä Turę von Piisa vorbe.

"Noo kikt öch dat ens aan," reepe di Hänę ärich verbaastert, "deä Wengk hät se jębloase, dat deä Turę scheef schteet."

Ooch di Hän möt di schäle Oore kiek sich dä Turę ens jonts jęnau aan on meenę, dat deä doch akraat jraat schting.

Şe şait liever niks on dait bee sich: "Dat şent vleets scheäle Hänę."

scheäl kiekę	-	schieren
rupich	-	ruppig
verbaastert	-	erstaunt